

וצריך להבין, מדוע עיקר התקנה הייתה על אמירת 'ההלל ועל הנסים', ולא על הדלקת הנרות??

אז אם נשים לב, נראה שיש הבדל מהותי בין הדלקת הנרות, לבין אמירת 'ההלל ועל הנסים'!

'ההלל ועל הנסים' הם הודאה לקדוש ברוך הוא על הנס הגדול שעשה עמנו, והדלקת הנרות היא לא הודאה ולא שבת, אלא – "פרסום הנס!!" אנחנו מפרסמים את ניסיו וגבורותיו של מלך מלכי המלכים.

ופה חז"ל מראים לנו כאן? שעיקר המצווה בחנוכה היא: ההודאה והלל, ולא פרסום הנס!!

ומדוע באמת זה כך?

כנראה שכשהקב"ה עושה עמנו חסד וטובה (שאגב זה קורה בכל שנייה) הקב"ה קודם כל מבקש שנעמוד מולו ונאמר לו – אבא תודה! כן כן, ממש בפשטות ובתמימות נעמוד ונאמר אבאל'ה תודה, לאחר מכן אנחנו יכולים לפרסם את הנס או את ההטבה המיוחדת שלו, ואפילו לעשות 'נשמת' ברוב עם והדרת מלך, ואפשר אף סעודת הודיה המונית וססגונית וכו' אבל הדבר

החשוב שקודם להכול הוא, העמידה מול בורא עולם בארבע עיניים ואמירת תודה מעומק הלב.

כן כן, הקב"ה רוצה את הקשר הישיר אתך, את הדיבור הישיר אתך, את אמירת התודה הכנה שלך מעומק הלב, ולאחר מכן אתה מוזמן להפיץ את שמו הגדול בכל קצוות תבל.

אז חשוב לא לשכוח להגיד לו, או ללחוש לו, או להרהר בלב שלנו: אבא היקר- תודה!!

תודה על נס פח השמן, ותודה על ניסך שבכל יום, ותודה על כל איזה נס קטן שלפתע נגלה לעיני ומאיר את לבבי, על הכול אני עומד ואומר-תודה

הגמרא במסכת שבת שואלת: "מאי חנוכה", דהיינו, מהו חג החנוכה?

ומתוצאת הגמרא כך:

"שכשנכנסו יוונים להיכל, טמאו כל השמנים שבהיכל. וכשגברה מלכות בית חשמונאי ונצחום, בדקו, ולא מצאו אלא פך אחד של שמן, שהיה מונח בחותמו של כהן גדול, ולא היה בו אלא להדליק יום אחד. נעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים. לשנה אחרת קבעום ועשאו ימים טובים בהלל והודאה."

הגמרא מספרת לנו את כל נס פח השמן שנמצא בבית

המקדש. ומוסיפה הגמרא שלאחר הנס החליטו חז"ל לקבוע את הימים האלו כ"ימים טובים!" מה פירוש ימים טובים?? אומרת הגמרא: שקבעום "בהלל ובהודאה!!"

מה הכוונה בהלל ובהודאה?

מפרש רש"י: "לקרות הלל, ולומר על הנסים!!"

דהיינו: חכמים קבעו לדורות שבימי החנוכה עם ישראל יאמרו הלל ויאמרו על הנסים, לזכר נס פח השמן, וניצחון החשמונאים!!

רק רגע, מה אם שאר הדברים שחכמים קבעו?? והרי חכמים קבעו גם להדליק נרות שמונה ימים? איפה זה מוזכר?

אז האמת היא שגם עניין הדלקת הנרות מוזכר בחז"ל, אך במקום אחר, אך מכל מקום אנחנו רואים מכאן בבירור שעיקר תקנת חז"ל הייתה על הלל והודאה! וזהו עיקרו של החג!

